

יום ה', א' בניסן תש"ס (6 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום ראש חודש ניסן: זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!

חודש ניסן - חודש הגאולה וחודש האביב. ניסן הוא החודש ה-7 למניין בריאת העולם והראשון ליציאת מצרים. בתורה הוא נקרא "ראש [ה]חודשים, ראשון הוא לחודשי השנה" וגם "חודש האביב". ואילו במשנה, צוין כי ראש חודש ניסן הוא "ראש השנה למלכים ולרגלים ולחודשים ולתרומת שקלים". [ספר התודעה]

היום בשנת 2048 – יום הולדתו של **יצחק אבינו**: "וה'פקד את שרה כאשר אמר ויעש ה' לשרה כאשר דיבר. ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקוניו למועד אשר דיבר אותו אלוקים. ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק. וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים..." [בראשית כא' 1-4] (מצוות המילה מוזכרת גם בפרשתנו השבוע: "וביום השמיני ימול בשר עורלתו" [ויקרא יב' 3]). ונזכר במדרש תנחומא: לפי שבאחד בניסן נולד יצחק, אמר הקב"ה, הריני מערב שמחתכם שמחה בשמחה, ובאותו היום נחנך המשכן. [תאריכון]

הוקמה היום, בשנת תרע"ה (1915-5675), מחתרת **ניל"י** ("נצח ישראל לא ישקר") בימי מלחמת העולם הראשונה למען הביון הבריטי בכוונה לסייע לשחרור הארץ מן השלטון העותומני. [תאריכון]

ארבע שנים לאחר מכן, בשנת תרע"ט (1919-5679), נולד **רב-אלוף חיים לסקוב**. לסקוב היה הרמטכ"ל בשנים 1958-1961 ולפני-כן היה, כמו שהזכרנו אתמול בקשר ל**מבצע נחשון**, מפקד ב"הגנה" וביחידות העבריות בצבא הבריטי. הוא הקים בארץ את רשות הנמלים והיה נציב קבילות החיילים הראשון. [תאריכון מרכז ההסברה]

בפרשת "**שמיני**" מביאה התורה רשימה מפורטת של בעלי-חיים טהורים, המותרים באכילה. וכנגד זה מובאת רשימה ארוכה של בהמות, עופות ושרצים האסורים באכילה. פרשתנו השבוע, פרשת "**תזריע**", הסמוכה לה, עוסקת בטומאת האדם: טומאת היולדת וטומאת הנגעים למיניהם. חז"ל עמדו על סמיכות פרשיות אלה ואמרו: כשם שיצירתו של אדם באה אחרי כל בהמה, חיה ועוף במעשה בראשית, כך תורתו נתפרשה אחרי תורת בהמה, חיה ועוף.

ר' ישראל ליפקין מסלאנט (אבי תנועת ה"מוסר" בליטא) הסביר, לפי דרכו, את הקשר בין פר' "**שמיני**" – המסתיים בפירוט המותר והאסור באכילה – לבין פר' "**תזריע**", העוסקת בדיני "נגעים" כך: כבר אמרו חכמינו ז"ל שהנגעים באים בעיקר בעוון לשון הרע. ובכל זאת, צא וראה כיצד נוהגים המוני בני ישראל בעוון כבוד זה! בשעה שרוב בני האדם מזהרים באכילת מאכלות אסורים ובודקים בדיקה יתרה שלא יבלעו חלילה בפיהם תולעת קטנה שבקטנות, כלל וכלל אינם מזהירים ב"זלילת" אנשים חיים – אותם הם "לועסים" בכל פה בהשמעת דברי רכילות ולשון הרע, בלא כל נקיפת לב ומצפון...

ועל הפסוק בתחילת פרשתנו: "**...אשה כי תזריע וילדה זכר...**" [ויקרא יב' 2], היה אומר ר' חיים יוסף דוד אזולאי ("החיד"א") כי ראשי התיבות - **כי תזריע וילדה זכר** – "**זכות**". בכך מרמזת התורה שצדקת הבנים בשנות חייהם באה על-פי רוב בזכות האשה. אמהות המקדשות מחשבותיהן ומעשיהן זכות גם לבנים קדושים וטהורים. [פרפראות לתורה]

יום נעים ושבט שלום!